

[Anker Jørgensen]

diske handlingsplan for vækst og fuld beskæftigelse. Fra socialdemokratiets side lægger vi vægt på, at handlingsplanen ikke bare er en engangsforeteelse. Det skal være en rullende plan, en plan, som hvert år lægges frem af ministerrådet i revideret stand og giver et samlet overblik over de forslag og initiativer, som i væsentlig grad er af økonomisk betydning. Det er det, der ligger i handlingsplanen, og det er i virkeligheden meget epokegørende og nyskabende.

Også her er der et europæisk perspektiv. En nordisk handlingsplan for økonomisk vækst og fuld beskæftigelse er selvfølgelig også en parallel til det samarbejde, der foregår både i EFTA og i mere udviklet grad i EF. Også ud fra den synsvinkel er øget kontakt med Europa en absolut nødvendighed.

Socialdemokraterne i Nordisk Råd ønsker også i dette samarbejde at understrege det, man kalder den nordiske velfærdsstats eller velfærdsmodels betydning. Den skal ikke alene fastholdes, den skal også udbygges, og i det omfang det måtte være muligt, skal vi medvirke til, at en lignende udvikling også foregår i det Europa, som vi under alle omstændigheder netop er en del af.

Det racistiske styre i Sydafrika har naturligvis optaget Nordisk Råds parlamentarikere. Det ville være af stor betydning, hvis der endnu mere markant kunne komme en tilkendegivelse fra Nordisk Råd eller fra Nordisk Ministerråd – og her er det udenrigsministeren, jeg appellerer til – der ikke alene tog afstand fra det racistiske styre og dets handlinger, men også kunne enes om meget konkrete foranstaltninger imod styret i Pretoria – foranstaltninger, som ikke yderligere skal afvente, hvad FN måtte beslutte. Styret i Sydafrika vakler. De nordiske lande kan være med til at give det det sidste puf og også få andre lande til at følge trop.

I Nordisk Råd har vi også fremlagt et særligt fredsinitiativ, som kommer til behandling på den forestående session. Det er ikke et storpolitisk initiativ, men det er et forsøg på, man kunne næsten sige ad den nordiske folkeoplysnings vej, at medvirke til at bringe folk og grupper af folk sammen, som er opinionsdannere i de lande, som måtte ligge i strid med hinanden.

Der er et utal af andre initiativer, som har set dagens lys og også har givet resultater, i Nordisk Råd. Lad mig nævne Nordjobpro-

jektet for unge, ungdommens nordiske rejsekort, flygtningeproblemet, som vi i hvert fald er på vej til at få mere samarbejde om en løsning af, Rehabiliteringscenteret for Torturofre, som vi har startet i Danmark, men som vi har fået vakt interesse for og samarbejde om med andre lande.

Jeg kan også nævne, at der har været lagt forslag frem om, at der skulle sættes betydelig flere midler af til det nordiske samarbejde. Jeg er naturligvis helt enig med ministeren for nordiske anliggender i, at man ikke skal lave planer for planernes skyld, og at man ikke skal tro, at man alene fremmer det nordiske samarbejde ved at putte flere midler i det. Men der er ingen tvivl om, at det nordiske samarbejde er blevet relativt sultet i forhold til samarbejde af anden karakter, f.eks. i EF.

Nordisk Råd beskæftiger sig med alle de samme problemer, som vi beskæftiger os med i Folketinget. Vi har bare meget kortere tid til dette arbejde, og det kan vel ikke være anderledes. Men kan den nordiske måde at løse problemer på også være med til at påvirke verden omkring os – og ikke mindst Europa – så gør Nordisk Råd det, som også hele tiden har været formålet og opgaven med Nordisk Råd. Jeg synes, at Nordisk Råd er på vej.

Jeg siger også tak til ministeren for hans redegørelse her i dag. Der er ikke ting i den, jeg er afgørende uenig i, og derfor også tak for det.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for nordiske anliggender for en fyldestgørende beretning om Nordisk Råd, og jeg kan fuldt ud tilslutte mig, hvad ministeren har sagt her.

Dermed kunne jeg egentlig som ordfører for den konservative folketingsgruppe gå ned fra denne talerstol, men nogle af mine kolleger har ønsket, at vi skulle have denne debat om Nordisk Råds beretning, og jeg tilslutter mig selvfølgelig, at vi får en debat før den næste session, men denne debat drejer sig om en session, der foregik for nøjagtig et år siden.

Det kunne måske også have sin virkning for adskillige af Folketingets medlemmer, som ikke er involveret i Nordisk Råds arbejde, men den tomme sal vidner jo om, at det